

Charce for større Fortjeneste, anser jeg derfor, hvad Erfaring ogsaa har vist, for at være dødsdømte i Rødslen, dødsdømt paa Grund af Befolkningens Natur og Fiskemængdens Sørrelse.

Det bør derfor ogsaa overfor de heftende vrangte Forestillinger udtales beklæmt og tydelig, at her er en forkert Opfattelse tilstede, som efterhaanden har faaet Indpas i den offentlige Mening, der har overført udtalte Ord for Foranstaltninger, der kunne stiftes Gavn paa Nyllands Nord- og Vestkyst, som om de gjaldt hele Riket. Det maa vistnok indrømmes, at man hist ved en sindig og rationel Fremgangsmaade maa'te kunne dels lette den derboende Fiskerbefolkning dens anstrengende og farefulde Gjerning og skaffe den bedre Viser for det erhvervede Produkt ved at forhjælpe den til Havneanlæg, forbedrede Kommunikationsveie og Fiskerirestskaber, dels drage et større Antal Hænder og løfte private Kapitaler til at deltage i at hente den Fortjeneste ind fra Havet, som det maa antages nu for den lanat overveieende Del bortføres af Fremmede, thi det er sikkert, at Landets Velgæerhed og Væstherhøveds og Stagerafs Fiskeigdom i højere Grad, end Tilfældet er, kunde give Landets Beboere Velstaaelse til at konkurrere om Hovedleverancerne til det mellemeuropæiske Fiskemarked. Men det vil være Uret at tro, at man her vil kunne bygge et Rom paa een Dag, og det vil være tilstrækkeligt at henvisse til den Skjæbne, der fulgte det danske Fiskeriselskab, stiftet i 1865 til Fiskeri ved Islands Kyster, og de nolsom bekendte Marsager — for liden Erfaring og for store Apparater — til Forliset af de forholdsvis meget store Kapitaler, der vare engagerede i dette Foretagende, for at begrunde den Tilstand, at Etovfiskeriet først gradvis vil kunne udvilles herhjemme. Men i hvert Fald er Befolkningens Befolkning saa spredt og forholdsvis saa faatalig, at den og vort Væstherhøvedsfiskeri ikke kunne give den danske Fiskerbefolkning og det danske Fiskeri deres Præg som faadanne.

Har jeg altsaa her tilladt mig at udtale, at Fiskerierne i vore egne Farvande for Tiden drives saaledes, at Udbyttet maa siges noaenlunde at svare til de tilstedeværende Betingelser for deres Tilværelse, saa maa jeg dog i samme Aanddrat fremsætte, at denne gode Tilstand hviler paa et Grundlag, som for nogle vigtige Fiskeriers Vedkommende er stærkt undermineret og truer med at falde sammen, hvis der ikke snart tages Foranstaltninger derimod.

Da de nye Tidens forbedrede Kommunikationsmidler, Dampskibsrouterne og Jernbanenettens Udvidelse aabnede det nyeste Marked for vore Fiskeprodukter, tiltrækte den større Afvejning og de høje Priser, der nu kunde opnåas for Fisk, nyt Liv ind i den i Sættningen af Aarhundredets første Halvdel stagnerende Haandtering og bragte den efterhaanden op til det ovenbestrevede tilfredsstillende Standpunkt. Men en anden Følge af dette Opsving har ogsaa været, at Spekulationen kastede sig over denne Industrigren, og da de hidtil brugte Fiskeriselskaber ikke sloge til for at tilfredsstille Efterspørgslen, greb man til, istedetfor at udvide det Areal paa Havet, hvorfra Fisken skulde fanges ind, at anvende nye forbedrede eller, om man vil, forværrede Redskaber paa de samme Fiskepladser, og saaledes begyndte et Ovfiskeri rundt om af Stort og Smaat, modne Fiske med de umodne, Ungel, Rogn, Planter og Fiskenes øvrige Ernæringsmidler, et Ovfiskeri, som Fiskebestanden ikke kan taale, ligesaa lidt som noget andet Produkt af Naturen kan taale at underkastes Uoddrift uden at forringes, men maa vedligeholdes ved Fædning under forskellige Former, som Tilfældet er med Maaternes Ugrøder, Stovene og Landjordens Dyr.

Først drog de Lydenne ud fra Limfjorden, hvor Fiskerierne vedligeholdes efter lovbundne Regler, og med lovlige Redskaber, hovedsagelig Malevaad, hængede de rundt om i Fjærene; saa kom de af den preussiske Regjering med esterligelighedsværdig Energi strax forbudte Bunderflæbevaad (Bæfen) herop; for begge Redskabers Vedkommende er Formaålet Jangst af Aal, men de toge Alt med Uoddrøis, uberegnet fuffisaende Fiskerirestskaber, hvis Mærker ikke kunne ses om Natten, og nu i ren allernæste Tid hjemføres vi tilmed af svenske Fiskere, der med deres Flynnderfurrevaad dels borttage vore Fiskeres staaende Redskaber, dels ødelægge den Ernæring, som leder Fiskene til at søge ind til Kattegattets mindre Fiskebanter, og som, ved stadig at holde, Dag ud og Dag ind, Fiskepladserne besatte lige ind til vore Strandkanter paa forskellige Steder, forhindre vore Fiskere, der draage hjem for at affatte deres Jangst, ippre Redskaberne og søge Svile, i at faae Plads til at fiske, naar de atter draage ud.

Dette Ovfiskeri under de tre Former: Fiskeri med Malevaad, Bunderflæbevaad og Flynnderfurrevaad, drevs altsaa fra første Færd af fremmede Hænder, enten det nu var Danske paa Steder udenfor deres Hjem, Lydfkere, der ved at kjøbe eller leie en lille Bolig i Landet, omregistrere deres Fartøi til dansk Eiendom og løse Næringsbevis, have faaet en altsfor let erhvervet Ret til at drive Fiskeri paa dansk Grund, eller Svenske, som man ved en langtfra paa Gjensidighed begrundet Tolerance lader fiske, hvor de ville, udenfor Sundet. Fiskeriet for de to første Tilfældes Vedkommende er for en stor Del sat i Scene og stættet af Fiskeopkjøberne, for hvem Fiskeriets Fremtid er ligegyldig og tilmed for Bunderflæbevaadsfiskeriet